

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/662 AL COMISIEI**din 20 ianuarie 2023****de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/63 în ceea ce privește metodologia pentru calcularea datoriilor rezultate din instrumente financiare derivate**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 103 alineatul (7),

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei ⁽²⁾, datoriile rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate reprezintă una dintre componentele calculului contribuțiilor anuale care trebuie plătite de instituții către mecanismele de finanțare a rezoluției. În special, cuantumul mediu anual, calculat trimestrial, al datoriilor menționate la alineatul (1) de la articolul respectiv, care rezultă din contracte cu instrumente financiare derivate, trebuie evaluat în conformitate cu articolele 429, 429a și 429b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, articolele 429, 429a și 429b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au obligat instituțiile să calculeze valoarea expunerii instrumentelor lor financiare derivate utilizând o metodă de marcare la piață – metoda expunerii curente (*Current Exposure Method* – CEM) – în temeiul unei trimeri la articolul 274 din regulamentul respectiv, legată de calcularea expunerii pentru indicatorul efectului de levier.
- (3) Regulamentul (UE) 2019/876 a modificat Regulamentul (UE) 575/2013. În special, articolele 429, 429a și 429b au fost înlocuite de noile articole 429-429g. Modificarea respectivă a constat, printre altele, în introducerea la articolul 429c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a obligației instituțiilor de a calcula valoarea expunerii contractelor cu instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda marcării la piață cunoscută sub denumirea de abordare standardizată pentru riscul de credit – metoda riscului de credit al contrapărții („SA-CCR”), care a înlocuit metoda expunerii curente sau „CEM” cu efecte asupra perioadelor de contribuție *ex ante* începând din 2023.
- (4) Abordarea standardizată pentru riscul de credit – metoda riscului de credit al contrapărții este imposibil de aplicat pentru evaluarea datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate atunci când o astfel de evaluare trebuie să fie aplicată în sensul Regulamentului delegat (UE) 2015/63. Aplicarea acestei metode ar denatura, în fapt, calculul datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate, ceea ce ar afecta unele instituții mai mult decât altele. Acest lucru este cauzat, în primul rând, de prezența unui prag zero în cadrul

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 11, 17.1.2015, p. 44).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

anumitor formule care urmează să fie aplicate, acesta afectând instituțiile în mod diferit în funcție de utilizarea sau nu a IFRS (Standardele Internaționale de Raportare Financiară) și, în al doilea rând, de dificultățile tehnice și de incertitudinile aferente aplicării formulelor de calcul al expunerii viitoare potențiale. Prin urmare, este necesar să se permită instituțiilor să utilizeze metoda expunerii curente pentru evaluarea datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate și să se introducă această metodă, prevăzută anterior în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul delegat (UE) 2015/63.

- (5) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/63 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Este necesar să se acorde autorităților de rezoluție mai mult timp pentru a adopta și a notifica deciziile lor privind contribuțiile la mecanismele de finanțare a rezoluției, în conformitate cu cerințele modificate. Prin urmare, este necesar să se prevadă o dispoziție tranzitorie pentru anul 2023, care să prelungească termenele pentru o astfel de notificare.
- (7) Întrucât autoritățile de rezoluție trebuie să aplice cerințele modificate pentru a calcula și a colecta contribuțiile pentru anul 2023 cât mai curând posibil, este necesar să se prevadă intrarea în vigoare a prezentului regulament în ziua următoare datei publicării sale.
- (8) În temeiul articolului 14 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, instituțiile au obligația de a furniza autorităților de rezoluție informațiile relevante pentru calcularea contribuțiilor până la data de 31 ianuarie a fiecărui an. Este necesar ca, prin intermediul unei dispoziții tranzitorii, să se acorde instituțiilor încă o lună pentru furnizarea acestor informații în 2023.
- (9) Totodată, este necesar să se permită autorităților de rezoluție să emită instrucțiuni către instituții în legătură cu furnizarea acestor informații, în concordanță cu modificările introduse, cu mult înaintea termenului stabilit pentru 2023, în vederea evitării creării unei incertitudini juridice în ceea ce privește metoda care urmează să fie aplicată în 2023 pentru evaluarea datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate. Pentru a asigura continuitatea metodei de calcul de-a lungul perioadelor de contribuție și pentru a permite autorităților de rezoluție să emită, începând cu 1 octombrie 2022, instrucțiuni privind transmiterea unor astfel de informații în conformitate cu prezentul regulament, acesta ar trebui să se aplice retroactiv de la data respectivă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/63 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următorul punct 30:

„30. «datorii rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate» înseamnă fie datoriile individuale rezultate dintr-un contract cu instrumente financiare derivate, fie, după caz, datoriile rezultate dintr-un set de compensare a contractelor cu instrumente financiare derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

2. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În sensul prezentei secțiuni, cuantumul mediu anual, calculat trimestrial, al datoriilor menționate la alineatul (1), care rezultă din contractele cu instrumente financiare derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv cele extrabilanțiere, se evaluează în conformitate cu articolele 5a-5e din prezentul regulament.

Cu toate acestea, valoarea atribuită datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate nu poate fi mai mică de 75 % din valoarea acelorași datorii rezultată din aplicarea dispozițiilor contabile aplicabile instituției în cauză în scopul raportării financiare.

În cazul în care, în conformitate cu standardele contabile naționale care se aplică unei instituții, nu există nicio determinare contabilă a expunerii pentru anumite instrumente financiare derivate ca urmare a deținerii acestor instrumente financiare derivate în afara bilanțului, instituția raportează autorității de rezoluție suma valorilor juste ale acestor instrumente financiare derivate, în cazul în care suma este negativă, drept cost de înlocuire și adaugă instrumentele financiare derivate respective la valorile contabile înscrise în bilanț.”

3. Se introduc următoarele articole 5a-5e:

„Articolul 5a

Valoarea expunerii instrumentelor financiare derivate

(1) Instituțiile determină valoarea expunerii contractelor cu instrumente financiare derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv a celor extrabilanțiere, în conformitate cu metoda marcării la piață prevăzută la articolul 5b.

Atunci când calculează valoarea expunerii, instituțiile pot să ia în considerare efectele contractelor de novatie și ale altor acorduri de compensare în conformitate cu articolul 5d. Compensarea între produse diferite nu se aplică. Cu toate acestea, instituțiile pot efectua compensări între produsele din cadrul oricărei categorii de produse incluse în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care acestea fac obiectul unui acord de compensare contractuală între produse diferite.

(2) În cazul în care furnizarea garanțiilor reale conexe contractelor cu instrumente financiare derivate reduce cuantumul datoriilor în temeiul cadrului contabil aplicabil, instituțiile reiau reducerea respectivă.

(3) În sensul alineatului (1), instituțiile pot să deducă din cea parte a valorii expunerii reprezentată de costul de înlocuire curent marja de variație plătită în numerar contrapărții dacă, în temeiul cadrului contabil aplicabil, marja de variație nu a fost deja recunoscută drept o reducere a valorii expunerii și sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor care urmează:

- (a) pentru tranzacțiile care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală calificată, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul (88) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fondurile în numerar furnizate contrapărții destinate nu sunt păstrate separat;
- (b) marja de variație se calculează zilnic și face zilnic obiectul schimbului valutar pe baza unei evaluări la prețul pieței a pozițiilor pe instrumente financiare derivate;
- (c) marja de variație furnizată în numerar este denominată în aceeași monedă ca moneda de decontare a contractului cu instrumente financiare derivate;
- (d) marja de variație care a făcut obiectul schimbului valutar este suma totală care ar fi necesară pentru a stinge integral expunerea la prețul pieței a instrumentului financiar derivat care face obiectul pragului și sumelor minime de transfer aplicabile instituției;
- (e) contractul cu instrumente financiare derivate și marja de variație între instituție și contrapartea la respectivul contract sunt acoperite de un singur acord de compensare pe care instituția îl poate trata ca diminuator de risc, în conformitate cu articolul 5d.

În sensul primului paragraf litera (c), în cazul în care contractul cu instrumente financiare derivate face obiectul unui acord-cadru de compensare eligibil, «monedă de decontare» înseamnă orice monedă de decontare specificată în contractul cu instrumente financiare derivate sau în acordul-cadru de compensare eligibil aplicabil.

În cazul în care, în temeiul cadrului contabil aplicabil, o instituție recunoaște marja de variație primită în numerar de la contraparte ca datorie de plătit, aceasta poate să excludă datoria respectivă din indicatorul de măsurare a expunerii, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de la literele (a)-(e).

(4) În sensul alineatului (3), se aplică următoarele:

- (a) deducerea marjei de variație plătite se limitează la valoarea negativă a acelei părți a valorii expunerii reprezentată de costul de înlocuire curent;
- (b) instituțiile nu utilizează marja de variație plătită în numerar pentru a reduce cuantumul expunerii de credit viitoare potențiale, inclusiv în sensul articolului 5e alineatul (1) litera (c) punctul (ii).

(5) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile pot utiliza metoda expunerii simplificate, prevăzută la articolul 5c, pentru a determina valoarea expunerii contractelor cu instrumente financiare derivate enumerate la punctele 1 și 2 din anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate derulate de instituțiile respective să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2) din regulamentul menționat.

Instituțiile care aplică metoda expunerii simplificate nu scad din indicatorul de măsurare a expunerii cuantumul marjei de variație primite în numerar.

Articolul 5b

Metoda marcării la piață

- (1) Costul curent de înlocuire a datoriilor rezultate din contracte cu instrumente financiare derivate la nivelul setului de compensare este valoarea absolută a valorii nete de piață a acestor contracte în cadrul compensării, în forma brută în ceea ce privește orice garanție reală deținută sau furnizată, valorile de piață pozitive fiind compensate cu cele negative la calcularea valorii nete de piață. În acest sens, instituțiile tratează o tranzacție individuală cu instrumente financiare derivate drept un set de compensare propriu.
- (2) Pentru a determina expunerea de credit viitoare potențială, instituțiile trebuie să înmulțească valorile noționale sau valorile-suport, după caz, cu procentele indicate în tabelul 1, în conformitate cu următoarele:
- (a) contractele cu instrumente financiare derivate care nu se încadrează în una din cele cinci categorii indicate în tabelul 1, se tratează ca fiind contracte pe mărfuri, altele decât metalele prețioase;
- (b) în cazul contractelor cu instrumente financiare derivate care implică schimburi multiple ale principalului, procentele se înmulțesc cu numărul de plăți care mai rămân de efectuat conform contractului;
- (c) în cazul contractelor cu instrumente financiare derivate care sunt structurate astfel încât expunerile rămase să fie decontate după anumite date de plată specificate și ai căror termeni sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a contractului cu instrumente financiare derivate să fie zero la datele specificate respective, scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuiți a termenilor; în cazul contractelor pe rata dobânzii care îndeplinesc criteriile de mai sus și au o scadență reziduală mai mare de un an, procentul nu trebuie să fie mai mic de 0,5 %.

Tabelul 1

Scadență reziduală	Contracte pe rata dobânzii	Contracte pe cursul de schimb și pe aur	Contracte pe titluri de capital	Contracte pe metale prețioase, altele decât aurul	Contracte pe mărfuri, altele decât metalele prețioase
Cel mult 1 an	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Peste 1 an, fără a depăși 5 ani	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Peste 5 ani	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

- (3) Valoarea expunerii este suma dintre costul de înlocuire curent și expunerea de credit viitoare potențială.

Articolul 5c

Metoda expunerii simplificate

- (1) În cadrul metodei expunerii simplificate, instituțiile determină valoarea expunerii înmulțind valoarea noțională a fiecărui instrument cu procentele indicate în tabelul 2.

Tabelul 2

Scadența inițială	Contracte pe rata dobânzii	Contracte pe cursul de schimb și pe aur
Cel mult 1 an	0,5 %	2 %
Peste 1 an, fără a depăși 2 ani	1 %	5 %
Procent pentru fiecare an în plus	1 %	3 %

(2) Pentru calcularea valorii expunerii contractelor pe rata dobânzii, instituțiile pot utiliza fie scadența inițială, fie scadența reziduală.

Articolul 5d

Recunoașterea compensării contractuale ca diminuatoare de risc

Instituțiile pot trata numai următoarele tipuri de acorduri de compensare contractuală ca fiind diminuatoare de risc în conformitate cu articolul 5e, dacă un astfel de acord de compensare a fost recunoscut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 296 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă instituția îndeplinește cerințele stabilite la articolul 297 din respectivul regulament:

- (a) contractele bilaterale de novație între o instituție și contrapartea sa, în temeiul cărora creanțele și datoriile reciproce sunt automat amalgamate în așa fel încât novația stabilește, de fiecare dată când se aplică, o singură sumă netă astfel încât să creeze un singur contract nou care este obligatoriu pentru părți și înlocuiește toate contractele anterioare și toate obligațiile între părți care decurg din aceste contracte;
- (b) alte acorduri bilaterale între o instituție și contrapartea sa.

Articolul 5e

Efectele recunoașterii compensării ca diminuatoare de risc

(1) Instituțiile tratează acordurile de compensare contractuală după cum urmează:

- (a) în cazul contractelor de novație, instituțiile pot pondera sumele nete unice stabilite prin astfel de contracte și nu sumele brute în cauză.

În aplicarea articolului 5b, instituțiile pot lua în considerare contractul de novație la determinarea:

- costului de înlocuire curent menționat la articolul 5b alineatul (1);
- valorilor principalului noțional sau valorilor-suport, menționate la articolul 5b alineatul (2).

În aplicarea metodei expunerii simplificate, la determinarea valorii noționale menționate la articolul 5c alineatul (1), instituțiile pot lua în considerare contractul de novație la calculul valorii principalului noțional. În astfel de cazuri, instituțiile aplică procentele din tabelul 2;

(b) în cazul altor acorduri de compensare, instituțiile aplică articolul 5b după cum urmează:

- (i) costul de înlocuire curent menționat la articolul 5b alineatul (1) pentru contractele incluse într-un acord de compensare se obține ținând seama de costul de înlocuire net ipotetic efectiv care rezultă din acord; în cazul în care compensarea conduce la o creanță netă pentru instituția care calculează costul de înlocuire net, costul de înlocuire curent este considerat ca fiind 0;
- (ii) cifra corespunzătoare expunerii de credit viitoare potențiale, menționată la articolul 5b alineatul (2), pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare se reduce conform următoarei formule:

$$PCE_{\text{red}} = 0,4 \cdot PCE_{\text{gross}} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{\text{gross}}$$

unde:

PCE_{red} = valoarea redusă a expunerii de credit viitoare potențiale pentru toate contractele încheiate cu o anumită contraparte, incluse într-un acord de compensare bilateral valabil din punct de vedere legal;

PCE_{gross} = totalul valorilor expunerilor de credit viitoare potențiale pentru toate contractele încheiate cu o anumită contraparte, incluse într-un acord de compensare bilateral, valabil din punct de vedere legal, și calculate prin înmulțirea valorilor principalului noțional cu procentele indicate în tabelul 1;

NGR = raportul net/brut (*net-to-gross ratio*), calculat ca raportul dintre costul de înlocuire net pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare bilateral valabil din punct de vedere juridic cu o contraparte dată (la numărător) și costul de înlocuire brut pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare bilateral valabil din punct de vedere juridic cu contrapartea respectivă (la numitor).

(2) Atunci când calculează expunerea de credit viitoare potențială în conformitate cu formula prevăzută la alineatul (1) litera (b) punctul (ii), instituțiile pot trata contractele cu instrumente financiare derivate perfect corespondente incluse în acordul de compensare ca fiind un singur contract cu un principal noțional echivalent cu veniturile nete.

Atunci când aplică articolul 5c alineatul (1), instituțiile pot trata contractele cu instrumente financiare derivate perfect corespondente incluse în acordul de compensare ca fiind un singur contract cu un principal noțional echivalent cu veniturile nete, înmulțind valorile principalului noțional cu procentele prevăzute la articolul 5c, tabelul 2.

În sensul prezentului alineat, contractele cu instrumente financiare derivate perfect corespondente înseamnă contractele *forward* pe cursul de schimb sau contractele similare în care principalul noțional este echivalent cu fluxurile de numerar, dacă acestea devin scadente la aceeași dată a valutei și sunt integral în aceeași monedă.

(3) Pentru toate celelalte contracte cu instrumente financiare derivate incluse într-un acord de compensare, instituțiile pot reduce procentele aplicabile, astfel cum se indică în tabelul 3.

Tabelul 3

Scadența inițială	Contracte pe rata dobânzii	Contracte pe cursul de schimb
Cel mult 1 an	0,35 %	1,50 %
Peste 1 an, dar fără a depăși 2 ani	0,75 %	3,75 %
Procent pentru fiecare an în plus	0,75 %	2,25 %

(4) În cazul contractelor pe rata dobânzii, instituțiile pot alege fie scadența inițială, fie scadența reziduală.”

4. La articolul 20, se adaugă următoarele alineate (6) și (7):

„(6) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1), în perioada de contribuție 2023, autoritățile de rezoluție notifică fiecărei instituții menționate la articolul 2 deciziile lor de stabilire a contribuției anuale datorate de fiecare instituție până la 31 mai 2023.

(7) În ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate autorității de rezoluție în 2023, prin derogare de la articolul 14 alineatul (4), informațiile menționate la respectivul alineat trebuie furnizate până cel târziu la 28 februarie 2023.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 ianuarie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN
